

(mi az a csonka gúla...)

Én nem tudom, hogy a haladó, baloldali sajtó túlsúlyának a mennyiséghez van inkább köze, vagy a minőséghez. Minőség alatt a stílust, a műveltséget, a tárgyalagosságot, a tájékozottságot, a tehetséget értem, a mennyiség alatt pedig a tömeget, azt, hogy a tollat ragadók között vajh több-e a liberális, mint a konzervatív. A „tollat ragadó” kifejezést szándékosan használok, érezvén, hogy aki valamit megragad, azt belső hevület fűti akkor is, ha a kor fiaként számítógépen pötyög. A hevület (elhivatottság) vádjá általában a jobboldal publicistáit éri, a baloldal higadtnak, intelligensnek és felkészültnek véli és tünteti fel önmagát.

Most példaként bemutatok önöknek egy Népszava-tárcát, amely a műfaj meghatározása szerint: irodalmi igényű. A szerző nevét is közlöm, bár nem tartozik a halhatatlannak, sokkal inkább az ismeretlen (liberális) katonák közé. Sírjánál azonban tisztelni illik majd a távoli jövőben, hiszen azt teszi (sok száz írástudatlan társával együtt), ami a kötelessége, kormánybuktatási szándékkal összehord hetet-havat. Tehát a neve: *Mező Ferenc*, rendfokozata nem ismert, az **Eörsi**, TGM-iskola talentumhiányos, de lelkes követője. Lukasa című dolgozata (amely abból a célból készült, hogy a Népszava rohamosan fogyatkozó olvasóinak ismét a szájába rágja a Fidesz-kormány bűneit, mintegy epitheton ornansként használva a négyes metró, a Széchenyi-tervet, a Nemzeti Színházat, *Simicska Lajost* és *Schlecht Csabát*) megérdemli, hogy részletesen idézzem.

Alapötletét *Karinthyból* meríti (a jó, illetve a rossz tanuló felel), de megtoldja saját leleményeként egy csodálatos és misztikus „csonka gúlával”, amely vörös fonalként húzódik végig írásán. Képtelen tőle szabadulni. Ettől a mű monomániára emlékeztet, és mint

minden, ami debil, szinte sajnálatot vált ki belőlünk. Íme: „Tanár úr, kérem, én készültem – mondogatja a rossz tanuló Karinthy-nál. Azért mondja, mert nem tud mást mondani, hazudik, mert nem tudja a matematikát. A jó tanuló sohasem mondja, hogy ő készült, az amúgy is látszik az első pillanattól, amikor a táblánál megcsinálja a kúp, sőt a csonka gúla levezetését. A Fidesz rossz tanuló, ezért nem mond igazat (...) az autópályáról, ami (...) hitelből épül, amit majd a következő ciklusban nekünk adófizetőknek kell törlesztenünk.” (Itt közbevetem: mit gondol a szerző, másutt miből épülnek az állami beruházások?)

„Nagy ívben mellébeszél a fajgyűlölő szélsőjobboldallal ápoló kapcsolatáról (...). A Fidesz ugyanis (...) nem tudja megoldani (...) alapvető (...), mondjuk a csonka gúla térfogatszámítás nagyságrendű feladatát (...). Itt olyan felvilágosult, logikus aktusnak, mint a csonka gúla levezetésének vagy a közjót szolgáló kormányzásnak, nincs helye. Nincs ilyen lecke (...). A gúla az gömb vagy kocka, vagy az, ami a készületlen nebulóknak épp eszükbe jut. A tanár úr pedig hülye. Egy múmia.” (A szerző, amikor hülye múmiáról beszél, az MSZP-re gondol, s arra utal, hogy egy Fidesz-politikus a szocialisták gerontokratáit múmiákhoz hasonlította.)

„A halandzsázó örök készületlen diákvilágban, a Hídember a mi kiválóságunkat dicséri, az ő Bánk bánjukban Tiborc (...) a hazaáruló, idegen szívű liberálisok, szocialisták és zsidók, cigányok (...) ellen panaszkodik (...), mi meg eközben Karinthy-diákként lógunk a szeren (...), kétszeresére emelkedik a hús ára (...). Ez a kormányzás (...) egy kellemes lukasóra a társadalomnak (...) De a lukasóról is kicsengetnek egyszer. A katedrara végül mindig feláll egy tanár (MSZP!!), s a jó tanuló nekilát (...)” Na minek? Ha hiszi, ha nem a nyájas olvasó: „(...) a csonka gúla nehéz képletnek levezetéséhez.” Őszinte részvétem a Népszavának és szerzőjének, hogy a csonka gúla ennyire megfeküdt a gyomruk. Hogy e névtelen (liberális) katona csonka gúla alakú síremléket kap-e az utókortól, én nem tudom.